

lega Kultusministeren gav til Kendei 1896, at vi kunne ikke forsvare vor Neutralitet, vi skulle indskrænke os til det, vi kunne, nemlig at konstatere den? Staar Krigsministeren altsaa paa Venstres gamle Program i denne vigtige Sag, eller gør han det ikke?

Og deraf følger det meget vigtige Spørgsmaal, om Krigsministeren, da han traadte ind i Venstres Ministerium, klart tilkendegav, hvorledes hans Opfattelse var, om den var Højres eller Venstres, og hvis han gjorde det, hvorledes Ministeriet da har stillet sig, Jeg tror, det er Kærnen, og jeg tror, at herom skulde Debatten saa vidt muligt forme sig; saa vil den bringe Klarhed, og det, der trænges til, for Landets og Befolkningens Skyld og for Landets Skyld i Forhold til Udlandet, det vil netop være Klarhed. Jeg slutter altsaa med endnu en Gang at spørge den højtærede Krigsminister: Har han over for Venstre stillet saadanne Krav, som jeg her nævnte, har han faaet dem afslaaede, og er han dog til Trods for sin Trussel i Venstres Bestyrelse bleven siddende i det Haab, at er Tiden ikke inde endnu, saa kommer Tiden nok? Thi det er det, der gør Mistanken og Mistænksomheden ude i Befolkningen berettiget, at denne Krigsminister ved en Række Handlinger, en Række Taler paa forskellig Maade har givet Befolkningens Flertal, tør jeg sige, et levende Indtryk af, at han ikke staaar paa Venstres Program: Militærudgifternes Nedsættelse, ikke deler den Opfattelse, der kom til Orde i Kultusministerens Tale den 17de Januar 1899: Vi kunne ikke forsvare vor Neutralitet, vi skulle kun konstatere den, at han ikke staaar i Overensstemmelse med de mange Udtalelser fra Venstres Ledere i tidligere Tid, som vor ærede Ordfører har fremdraget ved denne Lejlighed, om, at Københavns Befæstning er ikke blot unyttig, men en Fare og en Skade for vort Land. Vil Ministeren svare klart paa disse Spørgsmaal? Han kunde maaske allerklarere indskrænke sig til at svare Ja eller Nej paa det Spørgsmaal, om den højtærede Krigsminister er en Tilhænger af Københavns Befæstning eller ej. Hvis der blev svaret klart og rent herpaa, vilde Situationen klare sig. Blev der saa stillet en Dagsorden i Overensstemmelse hermed, f. Eks. af det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen), tror jeg, vi kunde faa en ren og klar Afstemning, der vilde oplyse Befolkningen om Situationen, den virkelige Situation her i Landet for Tiden.

Formanden: For saa vidt visse af den ærede Taler stillede Spørgsmaal gaa ud paa Oplysninger om, hvad der er udtalt under private Samtaler, kunne de ikke forhandles her i Tinget. I øvrigt gør jeg opmærksom paa, at det i Øjeblikket er den foreslaaede Dagsorden, der er til Forhandling.

Meyer: Det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), Venstrepartiets Formand, har i de to Taler, han har holdt her i Dag, udtrykt, om jeg saa maa sige, sin Indignation over Socialdemokraternes Optræden. Han har nævnet, hvorledes vort Blad har behandlet den øjeblikkelige store politiske Situation, og man tør vel formode at han ogsaa i Samklang hermed føler sig forarget over, at en Forespørgsel overhovedet er fremkommen. Det passer i ethvert Tilfælde ganske godt sammen med, hvad der stod i den højtærede Justitsministers Organ i forrige Uge. Da blev nemlig de samme Socialdemokrater, der skrive i Bladet „Social-Demokraten“, fremstillede paa en saadan Maade, at man nærmest maatte faa Indtrykket af, at det var fire Landsforrædere. Hvad er det da egentlig, der er sket i denne Sag? Jeg ringer paa en Telefon og spørger høfligt Admiral Gad, om det forholder sig rigtigt, at der ekstraordinært skal indkaldes 1500 Mand foruden de 1500, der vare indkaldte, og Admiralen svarer lige saa høfligt, at det forholder sig ikke rigtigt, men man forbereder en større Indkaldelse; han nævnte Tallet 25,000 Mand, men man var endnu kun, siger han, paa Forberedelsernes Stadium. Det var, hvad der skete fra min Side i denne Sag, og jeg henstiller, om nogen vil kunne finde noget landsforræderisk deri. Min ærede Partifælle, Medlem af Finansudvalget, Repræsentanten for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) stiller den samme Forespørgsel for at faa Svaret gentaget, og faar det omtrent i samme Form. Derefter skriver vort Blad, saaledes som sket er, og det forekommer mig da at være ret urimeligt, naar det ærede Medlem for Løvel, der indtager en saa fremragende Stilling her i Salen som Formand for sit Parti, finder sig foranlediget til at bruge ret stærke Udtryk mod os, som om Socialdemokraterne nu maatte regnes at staa uden for det nationale, medens derimod Højre og Venstre havde fundet hinanden som de sande Forsvarere af Nationalitet og Fædreland.

Det er ikke saa farlig mange Aar